

שנה י"א

גליון מס' 507

וזאת הברכה חג הסוכות ה'תשפ"ו

בית הכנסת לתורה ולתפילה שטפנשט
כולל אברכים לענין - לפנה"ס
כולל אברכים לתורה - אה"צ
רחוב מורש"ל 13 בני ברק

תלמוד תורה "תורת אמת" שטפנשט
ענין תורה
כתובות תורה
מכונה לשיבה קטנה כולל חסידות
הר"ר א"ל אלעזר
בית הכנסת

בית שטפנשט - נבנתים
בבקר הצדיק משטפנשט
רחוב רפ"ס נבנתים
כולל אברכים - בית מדרש
מרכז מתורגמים לענינים

הכנסת אורחים ואש"ל ברומניה
לכבוד חתונות - בדומה מראש
מתחם קבר האדמו"ר הראשון משטפנשט
רחוב אליהו 2 שבי פאקורד אישי - רומניה

מקוה טהרה
מפעל קמחא דפסחא
וקמחא דשבתא
עוד וסיוע למשפחות ברוכות בימי
החגים וסוכות השנה.

אור מרתוו
שעור תורה מרבי הארץ נכס חיוק
וערי ידות לעם בשורות, בשרות
גדולה המשפיעים ומכי הרבים

הספריה העולמית ומוזיאון
לנצחונות יהדות רומניה
וזכר הצדיקים משטפנשט.

מכון תורני
"תורת אמת - שטפנשט"
לחונת מתי רבותיו הקדושים
לבי שטפנשט - רומני - וחכמי רומניה.

מפעל האנציקלופדיה
לחכמי רומניה

מספרי המכון ניתן להשיג
במשדרי המוסדות:
אנציקלופדיה מילת במילכות בית דוד ב"ח
אמנות אמת - שטפנשט
השפי קורש - רומני
מנהל מלכים - ניסן
עלי ובי
ח"י ענין בירת מילה,
ח"י ענין חלאקא,
ח"י ענין נישואין ומצות טאנץ,
ח"י ענין פיון חבן ומקצועות לשמירת הילד
למד ענין - בדרס ולימוד
נעור של שטיח - נגני שטפנשט ענינים
אלכסנדר ענין דיקסיקום

ההתנגדות לקיום מצוות התורה בישוב הארץ

כ"י מנגד תראה את הארץ
לא תבוא (ג.ג. ג.ג.)
נתבונן בסימיה של פרשת האזינו והתחלת פרשת
'ברכה' של שבוע זה, וחז"ל דורשים 'זאת הברכה' וא"ו
מוסיף על ענין ראשון (פסחים ה.) ב'האזינו' אנו קוראים
(דברים לב. ג.) 'כי מנגד תראה את הארץ ושמה לא תבוא
אל הארץ אשר אני נותן לבני ישראל' המצוה הזאת
של כיבוש הארץ והתישבותה יש בה תמיד התנגדות
עצומה, כי אויבי ישראל מאז ומתמיד לא נתנו לכלל
ישראל לכבוש ולהכנס לארץ, זה הוא אשר מרמז
הכתוב 'כי מנגד' היינו, מתוך התנגדות תראה את
חשיבותה של המצוה הזאת של ישוב הארץ, 'ושמה לא
תבוא' לעת עתה כי מקודם עליך לראות את הנגד,
שלא נותן לעם ישראל ליישב אותה בשלימותה כי בכל
הדורות ההתנגדות למצוה זו גדולה, אבל כשיהיה 'אל

באר בשדה

גליון תורני מבית המדרש דקהל שטפנשט • מהנעשה ונשמע במוסדות שטפנשט

באר חפרה שרים

ילקוט מתורת רבותינו הקדושים ז"ע"א בפרשת השבוע

מסע הקודש רומניה אוקראינה

מסע של ישועות וניסים!

הזדמנות של פעם בשנה
רגעים שיכולים לשנות את חייכם!
לקראת הילולת הצדיק כ"ק הרה"ק רבי מנחם נחום משטפנשט ז"ע
יום חמישי י"ד כסלו תשפ"ו 4/12/2025

שני מסלולים לבחירתכם:

5 לילות

המראה: יום שלישי יב' כסלו 2/12/2025 בשעה 9:30 בבוקר - ישיב ליאס
חזרה: חזרה יום שני יח' כסלו 8/12/2025 בשעה 21:00 - טיט אלעל מקשיב
מסע בין עולמות
רומניה « אוקראינה » מולדובה

- חוויה מרגשת בעקבות של מייסדי החסידות
- לינה במלונות מפארים בכל יעד
- ארוחות עשירות ומפנקות לאורך כל המסע
- אופטובוסים מרווחים ומאובזרים לחוויה מושלמת
- צוות מסור שילווה אתכם בכל רגע

ותחנות טיט הקודש:
הבעל שם טוב הקדוש במעבדיו | שבת באונן | פרחיטש | המלאך
בפאסטיב | לינה במעבדיו | בדרשטוב | כפי מיתס הזמן

2 לילות

המראה: יום שלישי יב' כסלו 2/12/2025 בשעה 9:30 בבוקר - ישיב ליאס
חזרה: יום חמישי יד' כסלו 4/12/2025 בשעה 5:40 בבוקר

- השתתפות במעמד
- המרכז "גזית בית דין"
- לישועות בבקל
- ארוחות עשירות במלון
- עשירות במיוחד
- אירוח חובביל
- של יאס

מחיר מיוחד: 2,800 ₪ בלבד

מסע הקודש

נסיעה חוויתית בין שמים וארץ
כמנהג בן בעל הילולא להתהלך בשבילים שהבעש"ט התבודד בגובה 2000 מטר בצוקי הקרפטים

מעמד ההדלקה
בו ישרפו את הצרות והקוטיאלך כמנהג בעל הילולא

מספר התקומות חובל

מחיר מיוחד: 999\$5 ₪ בלבד

להרשמה ולקבלת פרטים נוספים:
03-579-03-03
6160303@gmail.com

כ"י הכסית הצדיק בנצחונות:
"אצלי אפשר לפעול ישיעות בניקל"

לעם ישראל את תורתו את דרך החיים את המצוות ומעשים טובים.

(חיי שלמה, הרה"ק רבי שלמה'ניו מסאדיגורה ז"ע)

ללמוד מהכל ואפילו היצה"ר

עזר מצריו תהיה (ג.ג. ג.ג.) הרה"ק בעל 'אהבת ישראל' מוויניץ ז"ע פירש הפסוק 'עזר מצריו תהיה' דכידוע גם היצה"ר הוא מלאך עושה רצון הבורא שלכך

הברכה הכי גדולה היא התורה שניתנה מסיני

זאת הברכה אשר בך משה איש האלהים את בני ישראל לפני מותו: ויאמר ד' מסיני בא תרח משער למו (ג.ג. ג.ג.) באותו רגע שפעולותיו הברוכות בחיים של משרע"ה עמדו להפסק ו'יאמר ד' מסיני בא' זה הוא בחינת הברכה בפועל ממש, דהיינו 'מסיני בא' ונתן

הארץ אשר אני נותן לבני ישראל אז יהיה כמו שאמר ה'אור-החיים הקדש כאן שבבואה של הגאולה שלימה כאשר נתגבר על כל ההתנגדות יבוא גם משה רעיא מהימנא לארץ, וכך הוא בכל מצוה 'כי מנגד תראה את הארץ' עלינו להכיר את כל המצוה עם התנגדותה, כי רק ככה אנו יכולים להוציאה לפועל בשלימותה.

(חיי שלמה, הרה"ק רבי שלמה'ניו מסאדיגורה ז"ע)

משרע"ה המשיך בעבודת קדשו בעוה"ב

זאת הארץ אשר משבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה (ד. ז) הרה"ק רבי אברהם יהושע השיל מאפטא ז"ע מבאר מה שכתב ברש"י 'כדי שתלך ותאמר לאברהם ליצחק וליעקב שבעה שנשבע לכם הקב"ה קיימה'. כשמשנה רבינו ע"ה הסתלק מהעולם הרי שגם אז לא נפסקה עבודתו, שהרי בעצם פטירתו היתה שליחות כדי שילך ויאמר לאברהם ליצחק וליעקב שבעה שנשבע לכם הקב"ה קיימה. ובכך מצא הקב"ה עילה שיוכל להסתלק מן העולם, וזאת על מנת שימלא שליחותו.

(ילקוט אהב ישראל)

איך כתב משה: וַיָּמָת שְׁם מֹשֶׁה עֶבֶד ד' שְׁם מֹשֶׁה הָעֶבֶד ד'?

וימת שם משה עבד ד' (ל. ה) רש"י עה"פ 'וימת שם משה' כותב: 'הקב"ה אומר ומשה כותב בדמע'.

חג הסוכות

ראשון לחשבון עונות

איתא בחז"ל שדרשו 'ולקחתם לכם ביום הראשון' - ראשון לחשבון עונות. (תנחומא אמור כב.) וקשה להבין מאמר זה, היתכן האם חלילה באותם הארבעה ימים שבין יום כיפורים לסוכות מותר ח"ו לחטוא? אך אולי נבין את זאת שהכוונה היא עלינו בעצמנו כי ביום ראשון של סוכות אחרי שכבר בדקנו וחזרנו ובדקנו את האתרוג ואת שלשת המינים האחרים אם אין בהם שום פגם ועומדים לקיים את המצוה של הארבעה מינים ומסתכלים לפני הברכה בהנאה יתירה עוד הפעם אם הכל בסדר בלי שום פגם וזהו הזמן שנחשוב אז על פגמינו שלנו בעצמנו, ויהיה זה היום הראשון לחשבון עונות שאנו נחשוב על עצמנו על פגמינו ועונותינו אחרי יום הכיפורים שנתכפרו עונותינו והיינו כל כך טרודים בהכנת הסוכה וארבעה מינים ולכן היום הזה בשבילנו היום הראשון שנתבונן על פגמינו אחרי ארבעה ימים שעברו כבר.

(חיי שלמה, הרה"ק רבי שלמה'ניו מסאדיגורה ז"ע)

האושפיזין באים רק היכן שמכניסים תמיד אורחים

סיפר הרה"ק רבי חיים מאנטוניה ז"ע: זקינו הרה"ק רבי פנחס מקאריץ ז"ע אמר פ"א אל לבו כי לא טוב לפניו מה שיבואו אליו חסידים והמון

גשמים בסוכות

פעם אחת ירדו גשמים בלילה הראשון של סוכות ורבינו הרה"ק האדמוה"ז מסאדיגורה ז"ע לא השית ליבו לכך ולא יצא מן הסוכה, כעבור זמן נפלה טיפה של הגשמים אל תוך מרק הבשר שהוגש לשולחן, ואחד מן הנוכחים הפליט מילים מפיו ואמר בלשון חז"ל 'כל שאין מחויב בדבר ועושה נקרא הדיוט', ואדמו פני הצדיק והעיר ואמר: פלא, שבכל ימות השנה אינם מדקדקים אם ראויים להקרא הדיוט על ידי מעשיהם, אבל אם באים לעשות מצוה מדקדקים! ופנה בדיבורו כלפי שמיא: רבש"ע, כבר בישתנו למדי! אחרי רגעים אחדים נתבהרו השמים והגשם פסק.

בפ"א כשירדו גשמים בסוכה לא רצה רבינו האדמוה"ז לצאת מן הסוכה ואמר 'כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה חוץ מצא' וכו'.

הרה"ק רבי ישראל מהוסיאטין ז"ע סיפר ששמע מפי זקנו שדברי המשנה 'למה הדבר דומה לעבד שמזג וכו' מתייחסים רק לא"י, כי כאן בא"י אין רגילים שירדו גשמים בסוכות.

(אורחות חיים, אהלי יעקב - הוסיאטין)

דבקות עילאית

על הרה"ק רבי אברהם יעקב מבאיאן-לעמבערג צוק"ל מסופר שבעת עריכת השו"ט היה שרוי בדביקות עילאית ולא היה מרגיש מאומה מהנעשה סביבו. ומעשה פלא יסופר אשר באחד משולחנותיו בימי חג הסוכות החלו גשמים זועפים חודרים לסוכתו כל הנוכחים ובתוכם מרן ז"ע נרטבו עד לשד עצמותיהם והוא שישב אחז בשרעפיו לא הרגיש מאומה מהנעשה, וכך המשיך לשבת במקומו כדרכו, ורק אחר קושי רב הצליחו הנוכחים שחרדו לבריאותו להעירו על כך.

לא תמיד גשם בסוכה הוא סימן קללה

כתב הגה"ח רבי מאיר לייביש לאנגערמן מטרורקא צ"ל שמעתי מפ"ק אדמוה"ז מסאדיגורה ז"ע צ"ל שענין גשמים בלילה הראשונה בחג הסוכות אינו סימן רע ח"ו, כי הרי אינו מחויב לצאת מהסוכה. וגם אמר שגשמים מועטים הוא גם בסוכות סימן טוב אך העיקר הוא על הרבה גשמים איתא שאינו סימן טוב כי משמע מלשון המדרש (סוכה כ"ח ב) 'משל לעבד שמזג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו'. ומפני מה אמר אצל שפך לשון 'קיתון' ולא סתם ושפך לו על פניו, אלא מזה משמע שדוקא שפך הרבה, אבל מעט הוא באמת סימן טוב.

(בנין שלמה)

גשמים בסוכות כנגד 'עין הרע'

רבינו קדוש ה' איש אלוקים רבי לוי יצחק צוק"ל מבארדיטשוב, כנודע שהוא היה תמיד דובר שלום המליץ טוב על ישראל שכשירד לפעמים גשם בחג הסוכות הוא היה אומר שזה סימן טוב וברכה לנו, כי כביכול הש"ת רוקק בפנינו בל ישלוט בנו עין הרע מהמתקנאים בנו המסתכלים עליו בעינא בישא.

(שמע שלמה - קארלין)

גשמים בסוכות סימן קללה או לא?

מבואר בגמ' דגשמים בסוכה סימן קללה הם (סוכה כח.) ואמר ע"ז רבינו אדמוה"ז מסאדיגורה ז"ע שירידת גשמים בלילה הראשונה של החג אינו סימן רע ח"ו, ולמה? דדוקא כשהגשמים הם סיבה לפטור אותו מלישב בסוכה, ומי שמתעקש בכל זאת נקרא הדיוט, ואז זה דומה למה שמשלו לעבד שבא למזוג כוס לרבו ואדונו מראה לו שאינו איכפת לו בעבודתו ושופך לו הקיתון על פניו. וה"ה הכא בשעה שהדבר מראה ש'כביכול' אינו איכפת לו ואינו מרוצה מאופן עשיית המצוה, הרי זה סימן קללה. וזהו דוקא בשאר ימי החג אבל בלילה הראשונה שאין ירידה הגשמים סיבה לפטור אותו מלישב בסוכה ואדרבה, הוא חייב לישב בה אפילו כשהגשמים יורדים וכנפסק להלכה בס"י תרל"ט, ה) אין זה סימן רע כלל.

עוד אמר רבינו אדמוה"ז מסאדיגורה דגשמים מועטים הם סימן טוב אפילו בשאר ימי החג, ורק על הרבה גשמים נאמר שאינו סימן טוב. ודייק רבינו לשון המשנה שם שאמרו שדומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו, תפס לישנא כבידא המורה על רוגז וכעס ולמה לא נקט לישנא קלילא כגון והוריק אותו לפניו וכדו' מזה משמע שדוקא הרבה, אבל מעט הוא באמת סימן טוב.

(רבינו אדמוה"ז מסאדיגורה ז"ע)

פסוקים אחרונים אלו נכתבו על ידי משה בצירופי אותיות אחרים כדרך שהיו כתובים פסוקי התורה במרום לפני שאירעו הדברים, ולכן 'כותב בדמע' שהוא לשון 'ערבוב', ורק לאחר פטירתו נעשה הצירוף אותיות שלפנינו, כפי שהוא נקרא בתורה.

(הבעש"ט הק' זיע"א)

ללא כלל ישראל אין לתורה כל מציאות

ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל (ד. יא) פירש"י: לעיני כל ישראל זו שבירת הלוחות. וצ"ע מה טעם סיימה התורה בדבר שמזכיר עוונותיהם של ישראל? ונראה לומר כי התורה מסיימת כאן בשבח הכי גדול שבזה הראה משה רבנו שאם ישראל אינם ראויים לתורה אזי אין מקום לתורה, ודומה לפסח שכל המנויים שלו נטמאו נפסל שהזבח נפסל ולכן שבירי לוחות ומונחים בארון, ולכאורה נטמא, מה מקום לכך הרי אין קטיגור סניגור? אבל לדברינו הענין מובן, כי הרי זה מגלה לנו שמבלעדי ישראל אין תורה כלל ולא ניתן להחליפם באומה אחרת, כי יש לדעת שאף שהופיע מפאון חרח משעיר, מ"מ אם היו מקבלים את התורה היה זה רק מעין ז' המצוות שהיה מוסיף עליהם, עד תרי"ג, אבל לא שהיו קשורים עם התורה כישראל ואוריינא.

(מרן הגאון הגדול רבי שלמה)

זלמן אייערבאך צוק"ל)

העם ויפרשו לפניו בקשתם בדבר ישועה ורחמים, דבר הזה מבטל אותו מעבודת הבורא ית"ש, לכן ביקש מלפני הש"ת שמעתה יהיה שנוא לכל, ושאף אחד לא יבוא לבלבלו מעבודתו ולא יזיהה לו שייכות עם בני אדם בלתי בשעת התפילה להתפלל עם הציבור בלבד, וכך הווה, והוא החל להתבודד בינו לבין קונו וחי חיי צעה. ויהי היום קודם חג הסוכות היה מוכרח לעשות סוכה על ידי אינו-יהודי כי היהודים פרשו ממנו ולא רצו לעזור, והאינו יהודי לא היה בידו הכלי אומנות ההכרחיים לבנות הסוכה ושלח את הרבנית להשכניס לשאל הכלים האלה ומחמת שהיה שנוא בעיני כולם לא רצו להשאילו ובקושי גדול השיגם. ויהיה בליל ראשון הסוכות כאשר גמר תפלתו בבית המדרש קרא כמה אורחים לסעד אצלו סעודת יו"ט ולא היה אף אחד שירצה לסוד אל ביתו מחמת שהיה שנוא לכל, והוכרח להכנס לסוכתו בלי שום אורח, ובהכנסו לסוכה התחיל להזמין האושפיזין 'ליעול אברהם' וכו' ראה כי אברהם עומד בחוץ שלא רוצה ליכנס לפנים, וישאל אותו הרה"ק מה חטאי ומה פשעי? והשיב לו אברהם אבינו ע"ה אין זה דרכי ליכנס במקום שאין שם אורחים - כמפורש בזוהר (פרשת אמור קד) מהיום ההוא והלאה ביקש מהש"ת כי יחזור הדבר כמקדם שימצא חן בעיני אנשים, כי בלא זה

לא יוכל לעבוד השי"ת בשלימות.

(אבן שתיא החדש)

דפנות הסוכה מחממים

רבינו הרה"ק רבי שלום הגדול מפרהבישט זי"ע נסתלק בערב חג הסוכות בהשאירו אחריו את בנו הגדול הרה"ק רבי אברהם'ניו זי"ע שה' כבן ט"ב שנה ואחיו הצעיר והרץ שלימים הוכר כרבינו מרח"ן זי"ע והוא היה כבר שית שנים. והנה בליל התקדש חג נכנס הרה"ק רבי אברהם'ניו לסוכתו לקיים מצות סוכה ולקדש על היין ואתו עמו אחיו הצעיר רבינו מרזין, בסוכה כבר עמדו כמה וכמה חסידים שנדחקו ובאו לשמוע ה'קידוש' מפיו בפעם הראשונה ביושבו על כסא אביו, והבחין רבינו מרזין על פני האנשים שהם רועדים מהקור הגדול והכפור ששרר בחוץ ואילו רבינו נכנס לסוכה כשהוא לבוש בס"ה עם חאלעטיל דק, עמד כמתפלא והכריז בלשונו: "יודע! פאר וואס ציטערט איהר? די ווענט פון די סוכה ווארימען דאך.

[הודים! מדוע הינכם רועדים, הלא דפנות הסוכה מחממים].

(כ"ק אדמו"ר מבאב"א שליט"א)

פירוש מיוחדש להמצטרע פטור מן הסוכה

אחרי הימים נוראים של שנת תרמ"א התערערה בריאותו של הרה"ק רבי אברהם יהושע העשיל ממעז'בוז זי"ע והוכרח לנסוע לדרוש ברופאים בקאמינקא - עיר מרפא בשנים ההם. ויהי בערב חג הסוכות הוחמר מצבו, הרופאים אמרו נואש לחייו. בליל התקדש חג הסוכות ביקש ממקורביו שיכניסו אותו עם מיטתו אל הסוכה המקורבים שחששו לחייו השתמשו מלמלאות מבוקשו, בראותו שאין מי שיהיה מוכן לבוא לעזור התגבר במס"נ בשארית כוחותיו ירד ממיטתו ונכנס בכוחות עצמו לסוכה, קידש על היין, ושעם מה ומיד הוכרח להחזירו בחזרה לבית. בשהותו בסוכה אמר: חז"ל אמרו המצטרע פטור מן הסוכה וידוע שענין סוכה הוא שהאדם ידע שהעוה"ז הוא רק דירת עראי ולכן המצטרע הינו שמרגיש בצערו סימן הוא שמרגיש קצת את העוה"ז לדבר קבע - משום שעל דבר החולף אין להצטרע - ולכן פטור מן הסוכה, והיינו כי זה מוכיח שלא למד די צרכו ולא ירד לעומק הענין המשתמע ממצות סוכה.

(נר ישראל)

השוני במנהגי סדר האושפיזין

נוהגים בני אשכנז למנות את יוסף הצדיק לפני משה ובנו בנוסח האושפיזין של סוכות, ואילו התופסים בנוסח ספרד מונים את משה לפני יוסף, משה ביום רביעי ויוסף ביום חמישי. ראייה מכרעת לנוסח ספרד הביא הגאון רבי מאיר שפירא זצ"ל מלובלין, ואלו דבריו: הגמרא אומרת (סוכה נה) השיר השלויים היו אומרים ביום ג' דחולו של מועד (יום ד')

האגודה למקומות הקדושים ברומניה שע"י מוסדות הצדיק משטפנשט בארה"ק וברומניה

לקראת יומא דהילולא קדישא של
הרה"ק פועל ישועות עושה פלא

רבי אליעזר פאפו זי"ע

בעל הפלא יועץ מגאוני רומניה ובולגריה בוקרסט וסילסטר

שיתקיים ביום ראשון כ' תשרי ה' דחולה"ס תשפ"ו (12/10/25)

~ יערך מעמד קדוש של תפילה ותחנונים ~

מתוך שמחה של מצוה והודיה לבורא עולם על כל חסדיו שארעו בארה"ק בציון קודשו של חתנו של בעל ההילולא הרה"ק בעל "כפי אהרן" זי"ע

הטמון בבית העלמין העתיק של יפו רחוב יהודה מרגוזה

המעמד הקדוש יתחיל בתפילת מנחה בשעה 13:00

בראשות הרה"ג מנשה זליכה שליט"א

רבה של פרדס כץ

והרה"ג אברהם יעקב סלמון שליט"א

רב קהילות שטפנשט

- כפי המסורת שנערכת במקום שנים רבות -

סעודת מצוה וריקודין של שמחה

סוכה תקום במקום

לאחר מעמד התפילה יתקיים מעמד ההפלגה בנמל יפו הסמוך לבית העלמין בנתיב של יונה הנביא שהיה ביום הזה. וירד יפו, ויקם יונה לברוח תרשישה, וימצא אניה, ויתן שכרה וירד בה.

הקהל הקדוש מוזמן

עלה במחשבותי הן זה לא כביר אמרתי בתפילת ימים נוראים 'משול כחרס הנשבר' היינו והאדם נדמה לכלי חרס אם כן איפה איך הותר לי להכנס לסוכה הלא על פי דין אסור להכניס כלי חרס אל הסוכה אך הרי אמרו חז"ל (כלים פ"ב מ"א) שכלי חרס אין להם תיקון אלא שבירה, לכן נשבר לבבנו לפני א-ל איום ונורא, ולב נשבר ונדכה לא יבוז, ורק אחר דיבוריו אלו נכנס לסוכה.

(הגאון רבי אברהם סג"ל אישינא ז"ל - "אוצר שיחות צדיקים")

'הושענא סובלת סבלך' - הצדיקים סובלים יחד עם ה'

היה רבינו הק' מרח"ן זי"ע אומר בשם המגיד מקאזניץ ז"ל פירוש עה"פ 'הושענא סובלת סבלך': רבוננו של עולם, הרי גלוי וידוע לפניך שישנם צדיקים בכל דור שאילו רצו היו מביאים את הגאולה בבחינת 'ותגזר אומר ויקם לך' צדיק גזר והקב"ה מקיים, אלא שהם מתיישבים בדעתם דהרי אתה הרבוש"ע לבטח יכול להביא את הגאולה והנך שותק וסובל וכדכתיב 'בכל מקום שגלו ישראל גלתה שכינה עמם', 'והשיב לא נאמר אלא ושב', וכתיב 'למענכם שולחתי בבלה', וכתיב 'עמו אנכי בצרה', אשר על כן גם המה שותקים וסובלים את סבלך, והיינו כדאמרין בהאי נחמה (ברכות ז"ח): 'דיו לעבד שיהא כרבו', ולכן אנו מבקשים ומתחנונים: הושענא את כנסת ישראל שהיא סובלת יחד עמך את סבלך.

(קבוצת כתבי אגדה - הרה"ח ר' אברהם שטערן ז"ל מחשובי חסידיו הוסיאטין)

רבינו משטפנשט בעבודת הנענועים

סיפר הרה"ח רבי ישראל פרידמן ע"ה מקזני חסידי באב"ב בשם זקני החסידים, שהרבנית מרת גיטלה מאנזאהן בת הרה"ק מרח"ן היתה פעם בחג הסוכות אצל אחיה רבי מנחם נחום משטפנשט זי"ע ולאחר שנוכחה בעת הנענועים אצל אחיה, התבטאה ס'איז פונקט ווי ביים טאטן. - הרי הוא עורך את העבודת הנענועים בדיוק כמו אבינו הק' ההיליגער ריזינער זי"ע.

(אמנות אמת - שטפנשט)

סוכה דומה ומטהרת כמקוה

בסכת תשובו שבעת ימים כל האזרח בישראל... למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל (לג. מב-מג) כשנתבונן לא נמצא אצל שום מצוה את הציווי 'למען ידעו' רק במצות סוכה, כי סוכה דומה למי המקוה שאדם נכנס בהם בכל גופו, על כן נאמר במצות סוכה 'למען ידעו' ענין דעת, כי דעת הוא טהרות (שבת לא. א) ונרמז בשלש תיבות הללו למען ידעו דרתיכם שבנימטריא תתק"ס כשיעור מקוה תתק"ס לוגין.

(רבי מאיר יהודה שפירא

זי"ע מבוקאוסק ניו יארק)

המשך בעמוד 8

משול כחרס הנשבר

פעם אחת בליל חג הסוכות כאשר הלך הרה"ק ר' אברהם מטריסק זי"ע אל הסוכה בדרכו על מפתן הסוכה נשאר על עמדו זמן רב ולא נכנס אל הסוכה וכל האנשים שעמדו אצלו ראו כן תמהו, פתח הרה"ק פיו ואמר: בבואי קרוב אל הסוכה

יומין דנשמתא

הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זי"ע"א יומא דהילולא "הושענא-רבה" תרס"ד

בנעימה מיוחדת ובקול דממה דקה, והמשיך באמירתו עד "לדוד, ברכי נפשי את ה'" ואז נשתתק קולו ורק שפתותיו עוד היו מרחשין. העומדים סביבו שיערו כי המשיך באמירתו עד "וכל קרבי את שם קדשו", ואז החזיר את נשמתו הטוהרה ליצורה בנשיקה.

(כתבי הרה"ק ר"מ שפיגל)

"ומשה עלה אל האלוקים"

בהספד "קול נהי" מתאר הרה"צ ר' נפתלי הלוי חנה'לס, אחד מחשובי החסידים שהיה באותו "הושענא רבה" בטשורטקוב, את מה שראו עיניו, וזה לשונו: "הנה יום הושענא-רבה הוא גמר וסוף ז' ימי הסוכות, יום קדוש ונורא. והנה בעתה, קול רעש גדול, קול נהי והנה קול לילה, קול מפחד ומבהיל רוח כל איש. אהה, אוי ווי, יצאנו מבית-המדרש להתקרב אל חצר הקודש מקום משכן כ"ק, והנה כל החצר מלאה אנשים ונשים בקולות וברקים אשר ממש הדרך הקצרה נעשתה כאלפיים אמה עד שהגענו לחדריו ושמענו שכבר בירך את בנו הק'. הדאקטאר אמר לעומדים שם, היינו בנו הק' עם בניו הק', שהדופק כבר חלף עבר ואיננו וקרוב הוא לפטירתו.

ויצא הדאקטאר לחדר אחר ויבך, וכל העם חזרו לבית-המדרש ופתחו את ארון-הקודש וקראו אל ה' בחזקה, בקולות קול נהי בכי תמורים שנשמעו עד העיר ממש. אין לתאר עלי גליון את הפחד הנורא והעצום, חיל ורעדה ופולצות אחזו את כל יושבי טשורטקוב. וראינו השתנות צורתו כמו מיתת נשיקה ממש, ומשה עלה אל האלוקים."

"לא כהתה עינו ולא נס ליחה"

התורה משבח את משה רבינו ע"ה שעד יום מותו לא כהתה עינו ולא נס ליחה, ועל כך גם עלינו לשבח על כך שכ"ק אדמו"ר זי"ע זכה לזה, כמו שראו הכל שעד יום מותו לא כהתה עינו ולא נס ליחה. יום ולילה לא מצאו עינו מנוח מלקרוא את מכתבי הבקשות שהובאו לפניו לאלפים, וכן מכתבים כללים מבני כל עיר ועיר במספר שמותם המסתופפים תחת צל קדושתו, למען יהיו כולם נסקרים לפניו בסקירה אחת לבקש רחמים על כל האנשים אשר ניקבו בשמות. וקרא הכל אחר חצות לילה בלי בתי-עניינים" (משפטים), וזה דבר חידוש בזקן בן ע"ז שנים, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל.

(הספד "שאנת אריה" על אדמו"ר חזק, מהנאון ר' אברהם ליב ראזנר אב"ד פאלשען)

והנה חשיכה גדולה...

איתא בספר "תפארת רבותינו" (אלכסנדר, שנת תשכ"ו): סיפר ידידי הרה"ק יחזקאל, ששמע מאביו הרה"ק ר' מרדכי יוסף ז"ל, כי בהושענא-רבה באותה שנה שנפטר הרה"ק ר' דוד משה מטשורטקוב, אמר רבינו בעל "ישמח ישראל" זצ"ל לאחיו בעל "תפארת שמואל" זצ"ל: "חשכות גדולה בעולם, מה קרה?". לאחר כמה חודשים בא איש אחד לרבינו להזכיר בפניו ילד חולה ששמו היה 'דוד משה'. שאל רבינו את האיש אחרי מי קרא את שם הילד? ענה האיש כי קרא על שם הרה"ק מטשורטקוב זצ"ל. אח"כ אמר ה"שמוח ישראל" לאחיו "תפארת שמואל" זצ"ל: "אמרנו לך שאני רואה חשכות בעולם, ולמה לא סיפרתם לי מזה?".

בעבור דוד עבדך

סיפר כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א מבאיאן (אמ"ק) הו"ש"ר (תשמ"ט): כלילי שמיני-עצרת לאחר הסתלקות דו"ר הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב זי"ע ועכ"פ, ניגש בנו ממלא מקומו הרה"ק רבי ישראל זי"ע להקפות ולומר "אתה הראת". בבואו לומר את הפסוק "בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך", געה בבכיה וכל הקהל בכה עמו, ולא היה יכול לחזור ולומר הפסוקים משך זמן רב.

הקמיע שלא נשכח לעולם...

סיפר אדמו"ר הזקן מטשורטקוב, כי לחותנו הרה"ק רבי אהרן מטשערנוביל זי"ע היה חסיד שהיה סוחר גדול בעצים וביערות, והיה הולך ונכנס בתדירות לתוך יערות גדולים. פ"א השיח הסוחר את דאגתו לרבו, שבכל עת כשהוא נכנס לתוך יער גדול, נופל עליו פחד גדול שמא יקרה לו חלילה איזה אסון ומקרה רע ולא יצא משם. הרבי מטשערנוביל נתן לו קמיע וציווהו לתלותו סביב צווארו ולא יסירנו משבת לשבת. ואכן, מאז שלבש את הקמיע, נעלם ממנו הפחד והוא היה נכנס ויוצא ליערות בשלום בלי פחד ומורא, וכך עברו עליו הרבה שנים.

ויהי היום, הוצרך הסוחר לנסוע מביתו במוצאי-שבת, ומרוב מהירותו ובהילולו לנסוע שכח ללבוש את הקמיע. כעבור מספר שעות של נסיעה נזכר כי לא לבש את הקמיע והתלבט מה לעשות, אך היה חבל לו על השעות הרבות שכבר נסע ואם יחזור יאבד עוד שעות מספר, והחליט להתחזק ולכנס ליער, והנה אך החל לנסוע ביער התחילה פתאום רוח סערה גדולה וחזקה ששיברה ועקרה אילנות והדרך נעשתה מסוכנת. כעבור זמן מה, נפל אחד האילנות על מרכבתו של הסוחר ופגע בו אנושות והוא מת על המקום, ר"ל.

לאחר זמן הובא קבורה בעירו. בני משפחתו היו שבורים ורצוצים, ונסעו לטשורטקוב והשיחו לרבי את הצרה שפקדם, וגם הראו לו את הקמיע ששכח הסוחר בביתו, ומצאו שהיה כתוב בו: "אני משביע אותך, אתה השר שאתה ממונה על העצים ועל היערים, שלא תזיק בשום דבר אל נושא הקמיע הזה בזמן שהוא תחת רשותך. כך מצווה אהרן בן מרדכי.

נענה הרה"ק מטשורטקוב ואמר: "יש צדיקים שנתנו סגולות, יש צדיקים שנתנו קמיעות. סגולה פועלת כשעושים את הסגולה, קמיע עוזר כשנושאים אותו, אך אבי הרה"ק מרדכי ז"ל לא היה נתון לא סגולות ולא קמיעות, ובמקום קמיעות היה נתון "דיבורים". והנה הדיבור, אע"פ שהוא נכתב ונרשם במחוות של החסיד, אמנם גם את הדיבור יכולים לשכוח בבית בדיקו כמו שיכולים לשכוח קמיע. אבל הדיבור והקמיע של אבי ז"ל הוא טבע וחרות באדם בבחינת "אהל שכן באדם", והוא רק מילה אחת שיש בכוחה לשמור את החסיד בכל מקום שהוא הולך ושהוא עומד, והדיבור הזה הוא "אמונה".

אתה אומר!?! ולא ישב עד שציווהו שנית, אך קם מיד. הוסיף אביו ואמר לו: "שב בני, שב". ישב רבי ישראל, זאת הברכה אשר בירך משה איש האלוקים את בנו ישראל לפני מותו: "תהא רבי, וכל הברכות אשר בברך את ישראל ייחשבו כאילו אני בירכתם, ותזכה לעלות עם ישראל לארץ ישראל". כשסיים, ביקש מבנו לענות אמן, והשיב רבי ישראל: "אמן, איתך ביחד".

(ציור כי בהעדה לסיפור זה מובא, כי כשדיבר בנו הרה"ק רבי ישראל בסוף ימיו על כך שלא זכה לעלות לארץ ישראל בברכת אביו, אמר שיתכן שהיה זה משום שלא ענה על הברכה "אמן" כמו שנצטווה ע"י אביו, אלא אמר "אמן, איתך ביחד")

לאחר שהסמך את בנו, התיישר אדמו"ר הזקן זי"ע על מיתו והיטה עצמו לצד השמאל, וציווה להכניס מנין אנשים. אח"כ זקף אצבעותיו למעלה והרים כמה פעמים את יד ימינו על יד שמאלו. פניו היו שחוקות וכשתי עיניו ניקו שתי דמעות, והתחיל לומר את תפילת "נשמת כל חי"

ביום "הושענא רבה" מציינים בסילודין בקרב כל ענפי חצרות הקודש דבית רו"ן את יומא דהילולא רבה של הרה"ק האדמו"ר מטשורטקוב זי"ע, בנו החמישי של מרן הסב"ק מרדכי זי"ע, שכידוע התבטא ואמר: "ששת בני כנגד שישה סדרי משנה המה, ובני החמישי רבי דוד משה הרי הוא כנגד סדר קודשים". לימים מידי דברו בו, הוסיף ואמר: "הוא אכן באמת קודש קודשים".

הרה"ק מטשורטקוב היה רבן של כל בני הגולה והתפרסם בקדושתו המופלגת ודבקו העילאית. אל חצרו נהרו רבבות חסידים ובראשם גדולי הצדיקים והרבנים המפורסמים. הוא האריך ימים יותר מכל צדיקי המשפחה, אבותיו ואחיו הקודשים, ונסתלק לבית עולמו כבן ע"ז שנים.

זמן קצר טרם עלות נשמתו הטהורה לגנוי מרומים, לביל "הושענא רבה" תרס"ד, טרם יצאה נשמתו בטהרה, הכתיר את בנו יחידו הרה"ק רבי ישראל למלאות את מקומו. נטמן בו ביום בביה"ח בטשורטקוב, במעמד אלפי החסידים שבאו לחסות בצילו בחג. זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

רמז בסימן ב"שולחן-ערוך" לשנת הסתלקותו תרס"ד

אדמו"ר הזקן עלה למתיבתא דשמיא לביל "הושענא רבה" שנת תרס"ד. חסידיו מצאו רמז לכך בסדר הסימנים בשו"ע, שהלכות "הושענא רבה" הלא הן כתובות ב"שולחן ערוך" בסימן תרס"ד.

(מעדני יוסף"ה להרב יוסף היילפרין)

לבקש ישועות לישראל - כל זמן שהנשמה בקרבי

לביל הושענא רבה שנת תרס"ד, ליל הסתלקותו לגנוי מרומים, היה רבינו שוכב בחוליו ובני ביתו עמדו סביב מיטתו בלבבות שבורים. הכל הרגישו את הנאמר: "הידעת כי היום ה' לוקח את אדונך מעל ראשך". פתאום קרא רבינו לגבאי ר' הרשל ראפאפורט והורה לו להביא לפניו את הסידור והחל רבינו לומר את סדר תפילת ההושענות של "הושענא רבה". ניגש אליו הגבאי ושאל: "רבינו יודע שעכשין ליל הושענא-רבה?". "אני יודע" השיב הרבי, "אבל לבקש ישועות על כלל ישראל כל רגע הוא הזמן". למרות חולשתו הגדולה אמר הרבי את ההושענות במשך למעלה משעה בהתלהבות יתירה ונוראה.

(כתבי חסידים)

"סכתה בענן לך מעבור תפילה" (איכה ג. מד)

הגה"ח ר' שמואל היילפרין זצ"ל, שהיה בטשארטקוב לביל הושענא-רבה תרס"ד בעת הסתלקות רבינו, סיפר שקודם פטירתו אמר אדמו"ר הזקן לבנו הק' בזה"ל: רואה אתה בני מה קרה? כשהייתי בריא יכולתי להתפלל ולפעול עבור כל כלל ישראל, ואילו עכשיו שאינני בריא, כל כלל ישראל ביחד אינם יכולים לפעול עבורי...

(מעדני יוסף"ה פרק "זכרון יוסף" להרב יוסף היילפרין)

"וזאת הברכה אשר בך משה איש האלוקים את ישראל לפני מותו"

עד נשימתו האחרונה לא נח ולא שקט אדמו"ר הזקן מעבודתו הקדושה. כשהגיע ליל "הושענא רבה", אושפיזא דודו מלכא משיחא, התחיל להכין עצמו לצאת לדרך. חצי שעה לפני פטירתו ציווה להביא את כסאו, והורה לבנו יחידו רבי ישראל זי"ע: "שב בני על הכסא ותמלא את מקומי". השיבו רבי ישראל בקול חנוק: "הוי, אבא, מה

ליקוט מענייני העניינים של האג סבא קדישא עטשורטקוב

"הושענא רבה" - הושענא אריכתא

מי יכול לשער גודל יקר תפארת עבודתו בימים ההם בזמן הזה בנענועים, ובפרט ב"הושענא רבה", שהיה משתעשע בהם עד סמוך לערב. והעם עמדו צפופים לשמוע הגה מפיו יצא ולראות כוחו וגבורתו במאנא קרבא בח"י נענועים לכל סטרא (תיקוני זוהר תיקון כא: "ואתקריאת לולב מסטרא דח"י עמלן דאיהו כליל ח"י ברכאן דצלוחא ולקילבליהו עבדין ח"י נענועין בלולב בשית סטריין תלת לכל סטרא וסטרא"), ולא תשבע עין לראות הדר כבודו באור פניו ולב נשבר ונדכה.

(ה"הילולא דרבי" - הספד על אדמו"ר מהגרי"מ היבנר אב"ד גינוב)

שעחת-תורה

מי יוכל לספר עוצם תפילותיו ונהרי נחלי דמעות שזלגו מעיניו עבור כלל ישראל. לא היה מי ששמע אותו בשמחת-תורה בשעת ההקפות באמירת "בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך" ולא הרגיש אור רוחני. שכן באמירתו זאת היה משבר כל המסכים המבדילים ומסיר כל העורלות המכסות את הלבבות, וכל עין זלגה דמעה.

(הספד "נשמת כל חי" על אדמו"ר מהגרי"מ מקאלומי)

זאת התורה

בספר "מעדני יוסף" להגה"ח ר' יוסף הלפרין (ערך תורה) כתב: שמעתי מאדוני אבי ז"ל שפעם חניכו ספר תורה חדשה בבית-מדרשו של אדמו"ר הזקן מטשארטקוב ז"ע, ואע"פ שהרבי היה כבר זקן וחלש לקח הספר-תורה בידו לרקוד בשמחה של מצוה. באמצע הרקידה ניגש אליו אחד מהחסידים והציע לקחת הספר ממנו בחששו שכבד הספר להרבי: אולם הרבי סירב לתת לו התורה ואמר אליו: "א פלא, דוכט זיך אז ס'איז שווער, נאר אז מען האלט עס נאר פעסט, איז זי גאר לייכט". וכונתו שאמנם כל התחלות קשות אבל לאחר שמקבל אדם על עצמו לקיים את כל דברי התורה, אין זה קשה לו.

מעשה היה בשנותיו האחרונות של ה"חזון איש" זצ"ל, שפחדו מקורביו שמא כבד לו הספר-תורה להחזיקו בעת ההקפות, ועמדו סביבו לסייע בידו אם יהיה צורך להחזיק את ספר-התורה. הבין ה"חזון איש" למה הם עומדים סביבו, ופנה אליהם וסיפר להם ששמע מרבי שמואל היילפרין את המעשה הנ"ל עם אדמו"ר הזקן מטשארטקוב, והוסיף ה"חזון איש" שאין להם לחשוש פן הספר-תורה כבד מדי בשבילו, שהרי הוא מחזיק אותו היטב ולכן אינה כבדה לו. (הנגיד הרה"ח ר' יהושע עזר היילפרין הי"ו סיפר את כל הנ"ל להגר"ח קניבסקי שליט"א, והגיב: "זה אמת ונכון, כי אם מחזיקים את התורה היטב היא לא כבדה אלא מתוקה מאוד").

סיום התורה ותחילתה - עצוה נורדת עצוה

האדמו"ר רבי דוד משה מטשורטקוב אמר כי העיקר הוא שכשהאדם גומר את המצוה יהיה בדעתו להתחיל שוב במצוה, וזהו "סוף מעשה במחשבה תחילה", שבסימיו את המעשה יהיה במחשבתו לחזור שוב אל תחילת המצוה.

(גנוי כתבים)

שעחת בית השואבה

אמר הגאון רבי מאיר שפירא מלובלין בשם הרה"ק מטשארטקוב זצ"ל, על המנהג לחגוג שמחת בית השואבה דווקא ביום ב' של סוכות, שהלא ניסוך המים היה בכל ימי הסוכות (תענית ב:). תירץ הרה"ק יצחק שהוא מידת הגבורה. המתקת הדינים בשורשם היא שמחה גדולה, וידוע שמים הם חסדים, ועל ידי ניסוך המים ממתיקים הדינים של "פחד יצחק" ונעשית שמחה. לכן שמחים בשמחת בית השואבה ביום ב' של סוכות.

(ספר "דברי הרב דובי התלמיד" - כתב זה, מהגה"ח ר' יהושע בימל הי"ו)

שעחת בית השואבה - שעשים שואבין רוח-הקודש

סיפר החסיד הירא הר' מאיר'ל קריבטשער זצלה"ה, שפעם אחת, בשבת אדמו"ר ז"ע עוד בפאטיק, היה שמח מאוד בשמחת בית השואבה ורקד בדבקות גדולה כדרכו בקודש. בתוך כך עמד חסידו: "יהודים! הצדיק הרי הוא כמו באר, שיכולים לשאוב הימנו כמה וכמה. אך מה יעשה הצדיק אם באים אליו בלא כלים?!" נענה חסיד אחד ואמר לפני אדמו"ר הק': "רבי! הלא אפשר למצוא עצה ולשאול כלי מבעל הבאר". אמר אדמו"ר בזה הלשון: נכון, אבל אין למי להשאיל...

(בית ישראל פרק "חסדי דוד")

גם התגלות עטמה עשורת שעחה

בשמיני-עצרת אחרי השולחן-הקדוש היו ה'עולם' שמחים מאוד. אדמו"ר צ"ע ז"ע עמד באמצע בהתלהבות ושמחה עצומה ובדבקות נפלאה, כדרכו בקודש, על דרך "וגילו ברעדה" (תהלים ב יא). בבואו להיכלו הקדוש שאל את מקורביו מפני מה העולם שמחים כל כך? האם שנת היום משקה לרוב? השיבו המקורבים שלא, כי הלא לא נשאר להם זמן לשתות, שכן מיד לאחר היציאה מהתפילה בבית-הכנסת, שהתאחרה מאד, מיהרו לתפוס מקום בשולחן הקדוש, ומתי יכלו לשתות? אלא שהם שמחים פשוט מפני שמחת יום-טוב ומהיותם אצל אדמו"ר.

פתח כ"ק מרן סבא קדישא ז"ע את פי קודשו בהתלהבות גדולה ודבקות נוראה ואמר: "האמת היא כן, שכשישראל מרגישים איזה התגלות, לו יהיה אפילו מעט, מיד מתעוררת בהם שמחה גדולה, כי 'עז וחדוה במקומו' (דברי הימים א' טז כז). נפש היהודי צריכה להיות שמחה ועולות משמחת יום-טוב, אפילו כשמרגישה התגלות כלשהי".

"הושענא רבה" - ישועה ע"י "אמן יהא שיעה רבא"

הרה"ק רבי דוד משה מטשורטקוב ז"ע היה מפרש, למה נשתרש בכל ישראל לקרוא יום זה בשם "הושענא רבה". הדנה בעת כזאת נגמר הדין של הימים-הנוראים וקוקים בני ישראל לרחמים מרובים, לפיכך מביאים המלאכים קרונות מלאות באמירת "אמן יהא שמיא רבא", כדי שהם ימליצו טוב על ישראל. שהרי אמר רבי יהושע בן לוי (שבת קטז): "כל העונה אמן יהא שמיא רבא ומברך בכל כוחו, קורעין לו גזר דינו", ורבי יוחנן אמר "אפילו יש בו שמץ של עבודה זרה, מוחלץ לו". והיינו "הושענא רבה", שזוכים בו לגאולה וישועה על ידי "רבא", דהיינו ע"י אמירת "אמן יהא שמיא רבא".

(באר החיים להגר"א בירדמן שליט"א, סוכות)

בעיית הסוכה

סיפר הרה"ח ר' יוסף היילפרין זצ"ל, שאביו הגה"ח ר' שמואל זצ"ל נתכבד לבנות את סוכתו הפרטית של אדמו"ר הזקן ז"ע. באמצע העבודה, כשעמד ברום שלבי סולם וסכך בידו כדי לסכך את הסוכה, עבר אדמו"ר הזקן על ידו, הרים את עיניו אליו ואמר: "במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד..." ("מעדני יוסף", פרק "זכרון יוסף" להרב יוסף היילפרין)

להבנת הנאמר ניתן להוסיף את מה שמואב בספר "יזל מים" מהרה"ח המפואר ר' זלמן הוכרמן ז"ל מקראקא, שהרה"ק ר' משה'ניו מבאיאן הי"ד לא היה משתתף בפועל בעצמו בעשיית הסוכה. כששאל אותו על כך, ענה בקצרה שיש לעיין ב"נועם אלימלך" סוף פרשת קדושים. וזה לשון קודשו שם: "כל אדם צריך לקדש אבריו וגידיו בעובדין טבין וליגען במעשים טובים, שיהיו האברים מקודשים וכו'. וכשאדם נגמר בעבודתו וכל אבריו הגשמיים כבר מקודשים ומוכנים לעבודה לדבקה בו באמת בלי שום מניעה מהם כלל, אז אין צריך לעשות כלל המצווה בגופו ממש, דהיינו למשל לעשות הסוכה בידי ממש כדי לייגע גופו בעבודה, כי גופו כבר מקודש. אלא צריך לקיים המצווה לישב בסוכה, ומעשה המצווה יעשה על ידי מי שצריך עדיין לקדש אבריו".

"והשיאנו את ברכת שעדך"

פעם בחג הסוכות אמר אדמו"ר ז"ע: "ריבוננו של עולם, תן לבניך הרחבה ותראה שיהיו כשרים כמקודש". והוסיף כי אף שצריך להיות 'אפילו אזוי פארט אזוי' (שאפילו כשאין הרחבה צריך לעבוד אותו יתברך), אך זהו באמת ניסיון, וכמה יכול אדם לעמוד בניסיון? שעה אחת, יום אחד, אבל לא תמיד.

(כתבי הרב מבאניא, הגאון ר' מרדכי אריה הורוויץ)

איזוהי שעחה אעיתית

סיפר הגה"ח רבי נחום ליבערזון זצ"ל אב"ד יאס, שמרן אדמו"ר הזקן זלה"ה נכנס פעם לקלוי בסוכות בזמן שמחת בית השואבה, וראה את החסידים ורקדים ושמחים מאד. שאל אותם: האם אתם שמחים? האם שניתם יין? והשיבו לו החסידים "הן". אמר להם אדמו"ר זלה"ה בזה הלשון: השמחה צריכה להיות שמחה של מצוה, שמחה מעצם המצוה עצמה. ואילו כשמחים כתוצאה מהיין, אין זו שמחה אמיתית. וחזר אדמו"ר הזקן לומר עוד הפעם אותו הדבר.

(נר ישראל ח"ד)

שעחה טובה תנייד

שמעתי מאבא מארי שסיפר לו החסיד ר' יוסלי מהורידענקא ע"ה, כי פעם אחת בליל שמחת-תורה אחר ההקפות היה בפרוורזר היכל קודשו של מרן אדמו"ר ז"ע, והיה שמח במחולות וריקודים. בתוך כך בא אדמו"ר ז"ע מהקלוי להיכנס אל היכל קודשו, ובראותו את החסיד רבי יוסלי מרקד ושמח, אמר לו: "יוסלע, אתה שמח. כאשר באה על האדם איזה יראה, צריך להתנייב היטב אם היראה לא נמשכת ממרה שחורה ח"ו, אבל השמחה היא תמיד טובה. זהו שאמר שלמה המלך עליו השלום (קהלת ב ב): "ולשמחה מה זז עושה", היינו מכל מקום שהשמחה באה, היא 'עושה' פעולה טובה*.

(בית ישראל פרק "חסדי דוד")

סגולות מלכים

ילקוט סגולות לימי השנה מלוקט מפי גאונים קדמונים ומקורות נאמנים
מתוך מפעל "סגולות מלכים" – הלא המה סגולות אשר יסודתם בהררי קודש, והוא
כשולחן הערך לסגולות מסודר לפי ימי וחודשי השנה דבר יום ביומו
מאוצרותיו של הרב אברהם יעקב שלמון שליט"א רב דקהל שטפנשט

סגולות לחג הסוכות

הגנה מן המזיקין

אמר רב לוי כל מי שהוא מקים מצות סוכה בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא מסך עליו מן המזיקין, שכן הוא אומר 'באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה' ואף הקדוש ברוך הוא נותן לו חלק בעולם הבא ממנה לעתיד לבוא והקדוש ברוך הוא מושיבו בסוכות של לוויתן לעתיד לבוא וכו', וכל מי שמקיים מצות סוכה הקדוש ברוך הוא נותן לו חלק לעולם הבא בסוכה של סדות שהיתה מסוככת בז' אילנות זה על זה.

(ספר הריקח הלכות סוכה)

מניעת צער

המצטער פטור מן הסוכה (סוכה כה) פירוש מי שיש לו צער ח"ו נפטר מן הצער ע"י שמקיים מצות סוכה כראוי.

(צמח צדיק, סוכות)

סגולה לבנים

ובשביל זה, סכה, הינו תפלה בכח, היא סגולה לבנים. ובשביל זה, תכף אחר סכות שמיני עצרת. שהנוקבא עוצרת וקולטת הטפה, שלא תפיל (כמבאר ב"פרי - עץ - חיים" בסופו בכונות שמיני עצרת). וזה בחינת: "תסכני בבטן אמי", הינו בחינת סכה נעשה בחינת עבור. ובשביל זה, "ותתפלל חנה על ה'" (שמואל א ב, א). 'על' דיקא. שהיא בחינת סכה.

(ליקוטי מוהר"ן מהדו"ק סי' מח)

סגולה לאריכות ימים

מאמר רבא ע"ה אמרה תורה כל שבעת ימים צא מדירת קבע ושב בדירת עראי דהיינו ע"י מנות הז' ימים של סכות יזכה להאריך ימים בעוה"ז שהוא עראי ונקרא רק אושפיזא, וזהו מי יגור באהלך היינו בסוכה שהוא אהל עראי ע"י שכן דרך קבע בביתו נאווה קדש לארך ימים.

(לבושי מכלול סי' כו)

הגנה בעת צרה

סגולת מצות סוכה להגין על האדם בעת צרתו מל' הזה"ק ס' תצוה ד"ע שאמר ובעי עמא קדישא למתב תחת צלאל ברזא דמהימנותא ומאן דיתיב בצלאל דא יתיב באינון יומין עילאין לעילא לחפאי עליה ולאנגא עליה בשעתא דאצטריך יע"ש ע"ז כתב שם דטעם שצריך לעשות הסוכה תכף אחר יוה"כ כי אמרו המקובלים כי סכת גי' לילית והשטן אין לו שליטה ביוה"כ כי אם שס"ד ימים כמ"ש בגמ' ולכן ביוה"כ שבטלה שליטתה עושים סוכה

(מועד לכל חי סי' כ' אות גא)

להשגת חכמת הסוד

ראיתי נוהגין להביא בסוכה ספר עץ חיים ופרי עץ חיים וספר הכונות וכיוצא בהן שיהיו מונחים לפניו.

(ספר מועד לכל חי סי' כ' אות כו)

בלילות הללו כמו שביעי של פסח, וליל שבועות, וליל הושענא רבה, מצוה לפרוש ולגלות עומק

החכמה [חכמת הקבלה], לפי שבאלו הימים הזמן גרמא והוא זמן מוכן לסודות וראוי לפרשם אז.

(פרי עץ חיים שער חג השבועות פ"א) עסק חכמת הקבלה הצלחתה בערבי שבתות אחר חצות, ובתוך הסוכה בחג הסוכות.

(אור צדיקים [להר"מ פאפירש] פרק כב אות כח)

לימוד הלכות סוכה בעת הגשמים

על פי מה שאמרו במסכת מנחות (ק"א) כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, דהיינו שהעוסק בדיני המצוה נחשב לו כאילו קיימה בפועל וכן כתב חיד"א בנחל קדומים פרשת ואתחנן, על משה שנחשב לו מה שעסק במצוות ארץ ישראל כאילו קיים מצותיה בפועל, נראה לומר שהוא הדין כאשר יורדים גשמים בסוכות, ואי אפשר לו לישב בסוכה, שילמד ויעוסק בהלכות סוכה,

ארבעה מינים

סגולה לעשירות

א"ר אבא בר כהנא משכר לקיחה אתה למד שכר לקיחה במצרים כתיב (שמות יב) ולקחתם אגודת אזוב בכמה הוית טימא דידיה בד' מיני והוא גרם לישראל לירש ביזת הים ביזת סיחון ועוג ביזת ל"א מלכים לולב שעומד על האדם בכמה דמים וכמה מצות יש בו עאכ"ו לפיכך משה מזהיר את ישראל ואומר להם ולקחתם לכם ביום הראשון:

(ויקרא רבה ל, א)

סגולת הלולב

לולב גי' חיים רמז למי שקונה אתרוג ולולב יפים זוכה לבנים צדיקים בעלי תורה שיש להם לב בתורה חוכים לחיי העוה"ז ולחיי העוה"ב, של"ה הקדוש, וכ"כ בס' אורחות יושר פט"ז דסגולת לקיחת הלולב הלא היא דזוכה לזרע כשר וחכם אם אינו עושה לשם יהירא יע"ש.

סגולת האתרוג

ועל דרך הקבלה אתרוג היה, והוא נרמז בכתוב שנאמר ונחמד העץ להשכיל, ותרגום אונקלוס ומרגג, כי הוא פרי נחמד ומהדר וטבעו חם ומושל על השכל, וכן תרגום הדר, אתרוגין (ויקרא כג, מ).

(רבנו בחי על בראשית פרק א פסוק ו)

כתבו הטבעים כי המוכחר שבתפוחים שהוא אתרוג, הוא להמשיך חן ולהרבות תאוה, ולכן עץ הדעת אתרוג היה [ב"ר ס"ו ח'].

(ספר יצירת דבש חלק שני דרוש יד)

סגולת ההדס

כתב המהרש"א (שבת לג, ב) שהזהיר להריח בהדס זוכה לבנים תלמידי חכמים.

סגולת הערבה

סוד סגולות ערבה קח נא להערבה מהלולב שהיה לו לבדו מיוחד בליל הו"ר ותחלקנה לב' באורך ויחזקו בו על שני ראשי הערבה אלו השמות אל"ם קינטי"ס ותאמר יהי"מ האל הגדול אל"ם הממונה על כל הגשמות להביא זכרונם לפני הקב"ה לטובה לפניו שלא איזוק אני ולא אחד מכל אלו העומדים לפני, ואז תראה גופך שלם נגד הלבנה, או להיפך ח"ו, ואחכ תחתוך הערבה לד' חתיכות ותשים

חתיכה א' בדלת למעלה מן המזוזה, והג' חתיכות אחרים בג' זוויות הבית, ותזכור לעולם הד' חתיכות שהנחת שם מהערבה ויהיה לך הצלחה גדולה, גם אם אתה טועה בדרך ואינך יודע הדרך, תזכור בלבך המקום של הד' חתיכות הערבה הנז' ותזכור שם הנזכר, ומיד יעלה על לבך איזה דרך האמת והישר.

(סגולות ישראל ערך ע"ן אות סב)

נענועים

וראב"ה הביא ראייה מן הירושלמי דגרס התם למה מנענע משום לנענע כחו של קטיגור רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומנענע כד מברך עליה ואומר גירא בעינא דשטנא ולא אורח ארעא דלמא מיגרי ביה ועוד כתב ראב"ה דעיקר הנענוע כמו שיתבאר דינו נראה בעיניו שהוא בשעת הברכה אבל נענוע דמתניתין בהודו ובאנא ה' הושיעה נא הוא נענוע בעלמא ואההוא נענוע דמתני' מפרש בירושלמי למה מנענע כדי לנענע כחו של קטיגור והדר קאמר רב אחא בר יעקב ממטי ליה ומנענע כד מברך וכן משמע כד מברך ממטי ליה אבל בנענוע ראשון שהזכיר לא ממטי ליה אלא בנענוע בעלמא קא עביד דומה להא דאמר רבי יצחק (ר"ה דף סז ע"ב) למה תוקעין וחוזרין ותוקעין וכו' כדי לערבב את השטן וההוא דשיבחה עיקר כדפרישית ב"ר"ה אע"ג דלאו על סדר ברכות הן והנהו דעמידה הן הערבוב וה"ל לענין נענוע.

(רא"ש סוכה פ"ג סימן כו)

*

כל הנענועים בלולב הוא להוריד ג' טיפין מדעת לו' קצוות ומשם לנוקבא, והארץ נקרא נוק' וזה פעולה על ביאת המשיח להוריד מן הדעת אל הנק', וזה פ"ל למען דעת כל עמי הארץ שאומרים בסיום ההושענות, שאפ"ל אומות העולם ידעו.

(ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים)

סגולת נטילת לולב בסוכה

מנהג האר"י לנענע בסוכה

"והנה טוב הוא שאחר עלות השחר שהוא כבר יום קודם שתתפלל תטול הלולב בתוך הסוכה ותברך עליו ואח"כ הד' נענועים של הלל יהיו בבית הכנסת" עכ"ל.

(מהרצ"ו בשער הכונות דרושי חג הסוכות בהקדמה

וכן בפרי עץ חיים שער הלולב פרק ג)

רמז נפלא לנענועים בסוכה

בסכ"ת תשב"ו עולה במספר כפ"ת תמרי"ם לרמז על מה שכתב האר"י לברך על הלולב בתוך הסוכה דייקא.

(הרה"ק בעל מנחת אלעזר זצ"ל בספרו שער

ישכר מאמר סוכת שלם אות ב)

*

במשנה ברורה הביא דברי האר"י הק' בקיצור: ובשם האר"י כתבו שיברך תחילה בסוכה על הלולב ואח"כ יעשה שאר הנענועים בביהכ"ג, ומוסיף בשער הציון (ס"ק מג) "אפשר שטעמו כדי שלא להשהות המצוה שמדי שקם מן שנתו בסוכה תיכף יקיים מצוות נטילת לולב ואפשר שהוא על פי סוד" עכ"ל.

(משנה ברורה סי' תרנא סקל"ד)

בזה"ק הביא טעם נטילת לולב בסוכה: דריש בפסוק כי יקרא קן ציפור לפניך וגו' והאם רובצת על הביצים וגו' שלח תשלח את האם ואת הבנים

לקבלת הגליון 'באר בשדה' היו"ל בס"ד מדי שבת בשבתו אפשר ליצור קשר במייל: 7172759@gmail.com

באר בשדה - שטפנשט

תקח לך שהסוכה מלשון סכך שרומז לאמא המסככת על בניה ואפרוחים וביצים מרמזים על הד' מינים יעו"ש.

(תיקוני זוהר הקדמה ב ע"ב)

נטילת מינים בסוכה הוא לעשות אחדות בין האם והבנים

ובחידושי הרמ"ז להרב המקובל רבי משה זכותא זצ"ל על התיקונים כתוב: נלע"ד שמכאן רמז שצריך דווקא לברך ברכת נטילת לולב בסוכה משום דכתיב לא תקח האם שהיא הסוכה על הבנים שהם השבעה מינים, (א.ה. דהיינו 1 לולב, 1 אתרוג, 2 ערבות, 3 הדסים = 7 מינים שבלולב) ומי שאינו מברך ברכת הלולב בתוך הסוכה נקרא עליו שלח תשלח את האם והוא עושה בין האם והבנים ח"ו פירוד עכ"ל.

נטילת לולב בסוכה - סגולה לזש"ק

המנהג המקובל ליטול הד' מינים בתוך הסוכה, כי גדול כוחו להמשיך השפעה של ברכה וישועה מאוצר המנוצח בשמי מעל ובייחוד לענין זרע של קיימא וכפי שרמז פנימיות עניינו בספר התיקונים שהבאנו לעיל אשר חיבור הסוכה בלולב ומיניו הם בסוד לא תקח האם על הבנים לאתדבקא אמא עם בניה. וכתב הרד"ק רבי משה מרחוואדוב זצ"ל במאמריו הק': בכח מצוה זו של סוכה תקח לך בנים ורע של קיימא והנה ממשיכים זאת על ידי ארבעה מינים אשר אנו מברכים תחת הסכך, להכי מספר הקרא (תהלים קיב ב) 'גבור באר"ץ' עם 'דור ישרים יבור' (1512) גימטריא 'בסוכ'ת' עם 'לולב' אתרוג הד"ס ערב"ה' (1512).

(בצל הקודש ראשון עמוד שפד)

הושענא רבה

נהג לצלות תפוח על הושענא ואכל, ואמר בשם הרב ז"ל שהוא רפואה לשיניים. ואני שמעתי שהיא סגולה לקדחת. ובנוסח אחר שם. שמעתי מפיו (של זקני מוהר"ר רפאל ז"ל) שאמר בשם מורו (הרב ז"ל), שיש לצלות תפוח על הושענא בהושענא רבה ולאכול אותו אליבא ריקנא 'ניכטערן הייט', וכן היה זקנינו נוהג. ושמעתי, מי שעושה כן לא יכאבו לו השיניים באותה שנה.

ובהערה שם אות שעת: ובקונטרס פר"ח שושנים [בס"ס ערכי הושענא], אצל חוותנו [של הרד"ק בעל ערכי הושענא ממאגיסטריטש] רבי פנחס מסקולביקה זצ"ל הי"ד, היה מנהג מקובל מהרד"ק רבי פנחס מקארץ זצ"ל, לתחוב בדי ההושענא בתוך תפוחים ולאפותם כך על האש, והיו מביאים אותם כך אל הסוכה, וטבלו תפוחים אלו בדבש ואכלו אותם בסוף הסעודה של הושענא רבה ואמרו עליהם, יהי רצון שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה.

מדליקין נר של שעה משירי נרות יוה"כ הואיל ואיתעביד ביה מצוה חדא וגם כי נקרא כיפור קטן.

(מועד לכל חי סי' כד אות ד)

ובהיות כי יום הושענא רבה הוא יום גמר חתימת כל ישראל לטובה, ובו יחזיק האדם להתפלל מכל גזרות רעות, על כן מאד טוב לומר ביום הושענא רבה 'עלינו לשבח' עד 'על כן נקוה לך' ז' פעמים, ד' פעמים ישר וג' פעמים הפוך כזה, עד 'עוד אין מתחת', כי המבין יראה שההפך ישר ענין אחד הוא, ועל כן יאמר ששה פעמים ישר והפוך, ופעם השביעי ישר, וסיים והוא סגולה נפלאה. ואם עשרה אומרים ז' פעמים ישר והפוך הנזכר מצילים בעזרת השם יתברך ברוך הוא את הקהילה מכל סיבות רעות, וזו בקבלה מקדמונים.

(לתועלת הרבים, העתקנו כאן את נוסח הסגולה לומר עלינו לשבח ישר והפוך ישר)

ג' פעמים ישר

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא ישוע. ואנחנו כורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים יוסד ארץ. ומושב קרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי ידוד הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד.

עוד אין מתחת הארץ ועל ממעל בשמים האלהים הוא ידוד כי לבבך אל והשבת היום וידעת בתורתו ככתוב זולתו אפס מלכנו אמת עוד אין אלהינו הוא מרומים בגבהי עזו ושכינת ממעל בשמים קרו ומושב ארץ יוסד שמים נוטה שהוא הוא ברוך הקדוש המלכים מלך לפני ומודים ומשתחווים כורעים ואנחנו יושע לא אל אלא ומתפללים וריק להבל משתחווים שהם המונם ככל וגורלנו כהם חלקנו שם שלא האדמה כמשפחות שמנו ולא הארצות כגויי עשנו שלא בראשית ליוצר גדלה לתת הכל לאדון לשבח עלינו.

פעם אחת ישר

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחווים להבל וריק ומתפללים אל אל לא ישוע. ואנחנו כורעים ומשתחווים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים יוסד ארץ. ומושב קרו בשמים ממעל. ושכינת עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו. אפס זולתו. ככתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך. כי ידוד הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד.

(יסוד יוסף (לרבי יוסף אב"ד דובנא, שהיה טומן כמאה שנה בכת"י, ונדפס לראשונה בתקמ"ה) סימן ע"ח)

הצלה מליסטים

סגולה להנצל מליסטים הוא דמערבה של הוש"ר יעשה תיבו' כל"י זי"ן והיינו כשמסבבין עם הס"ת סביב הבימה ואומרים הושענא פעם ראשון כשמגיע לאות י' ותלש עלה אחד מהושענא שלו ופעם ב' כשיגיע לאות ל' ופעם ג' לאות יו"ד ופעם ד' לאות ז' וכן לכל הז' הקפות ינהוג כן, ואח"כ תצרפם יחד ונעשה כל"י זי"ן וישים העלין כמין שד"י וידבק העלין מנר שעוה דיוה"כ ויתפור בבגדו עם שם צמר"ד וישא אצלו ע"א יקח אצלו הושענא שלו בדרך או שידע בביור באיזה מקום מוטמן בביתו וכשיזכור בשעת סגולה יועיל.

(מועד לכל חי סי' כד אות יח)

נתינת צדקה לסילוק כל בעלי ריב ומצה

נודע כי ביום הקדוש של הושענא רבה נעשה ונתקן כלי המ' שבה בכל תיקונו כו' ולכן מה טוב ומה נעים הדבר הזה להפריש ביום הקדוש הזה צ"א פרוטות של כסף כנגד בחי' המים חיים של בית השואבה וגם מים עולים צ"א כחושבן מן ומאכל ועי"ז מתבררים ב' שמות הקדושים הויה אדנות כחושבן סוכה ובחי' מים"ם ומ"ן והנה בהצטרף צ"א פרוטות הנז' עם ק"ף פרוטות של חג הסוכות כנגד הסכך (צ"ל סוכה) וכנגד מסך האוהל שעל ידי זה אנחנו מסלקים את כל המסכים והעבי' ומעוררים את החסדים ועי"ז אנו מכניעים ומסלקים את כל

בעלי ריב ומצה ומריבה מעל ישראל הנקראים מים הזדונים מעשה הצדקה.

(מועד לכל חי סי' כד אות כג)

אכילת מועהדין

מנהג ישראל לאכול בלילי ראש השנה רוביא (מעהדין), ואומרים יהי רצון שירבו זכויותינו, ועתה בהושענא רבה אוכלים גם כן מין זה, והוא לסימן טוב שכבר רבו זכויותינו, כי החודש הזה נקרא האיתנים, משום דתקיפי במצות שופר, סוכה, ד' מינים, ושאר המצות בפועל, ועתה שכבר נגמרו ונעשו כל המצות אנו בטוחים שכבר רבו זכויותינו למעלה.

(תורת אמת, לובלין, ה"ר תרמ"ה)

הצלה מפחד

הושענות חבוטים מסוגלים לבטל הפחד.

(ספר המידות ערך פחד אות טז)

וכתב עליו ביפה ללב או"ח סימן תרסד אות טו על כן והיה בהגי"ח היכא שמניחים אותם בביתם במקום משומר כמדובר, והאיש הירא מפחד לילה בחלום, תניחם ותשימם בכר מראשותיו שישן עליהם.

נטילת פיסם האתרוג

כתב בספר נזיר שמשון במס' סוכה וז"ל ראיתי בס' כ"י דנהגו נשים מעוברות ליקח האתרוג ביום הוש"ר ומוציאות הפטמת ואחר שמסירות הפטמת מחלקות צדקה לעניים, כל אחד כפי יכולתה ומכוונות שציליה הקב"ה בשעת לידה ותצא הולד בר קיימא והטעם כי העץ הדעת למ"ד היה אתרוג האכילת עץ הדעת הביא מיתה לעולם ונשים מתות בשעת לידתן לכך עושות כסדר הזה ומתפללות אחר זה נוסח תפילה זו רבש"ע גלוי וידוע לפניך דבשביל שאכלה חוה מעץ הדעת גרמא בחטאה להביא מיתה לעולם ותבלי יולדה ואם אני הייתי שם באותו זמן לא הייתי אוכלת ממנו ולא הייתי נהנית ממנו מכל וכל כשם שלא רציתי לפסול אתרוג זה בכל ימי החג שעברו ועתה שפסלתי אותו בשביל שנגמרה מצותו ואני לא הייתי עוברת מצותיך ותקבל ברצון את תפילתי ואת תחינתי שלא אמות מסיבת העיבור ומסיבת הלידה והושיעני שתהא הלידה בנקל ובנחת ולא בצער ולא בקושי ולא תהיה לי ולולד שום נזק כי אתה האל המושיע ע"כ.

(מועד לכל חי סי' כד אות כה)

הנחת הלולב ע"ג פתח הבית סגולה לשמירה

יש בזה סגולה להיות למשמרת הבית להנצל מכל צרה וגם מכל דגדוד עבירה ע"ש, וכן ראיתי בס' כר לאדן סי' ו' בהגה' על הירושלמי אמ"ש שם בפ"ב דשבת קטיר לולבך שכ' ח"ל מכאן משמע שהיו נוהגים להצניע לולבם בביתם אחר החג, וכ' המחבר חיד"א ז"ל הכי חזינן לרבנן קשישאי שומרים הד' מינים בכל שנה ואמרו שזה יועיל לשמירה ועוד מצאתי בכתבים ואכמ"ל עכ"ל ומנהיגנו ביום ה"ר לאחר התפלה ליקח הלולב כשהוא קשור עם הדס וערבה ולהניחו ע"ג פתח הבית שהוא ישן בו לשמירה עד הפסח ובערב פסח לוקחין אותו והשליכו מחציתו בבוקר אל תוך שריפת החמץ ומחציתו לתוך התנור שאופין בו המצות של מצוה.

(יפה ללב או"ח סימן תרסד אות טו, וע"ע בקף החיים תרס"ד ס"ק ס')

האתרוג סגולה למקשה לילד

והאתרוג עושין אותו רוקח מרקחת בסוק'אר אחר החג לעלותו על השלחן בליל ט"ו בשבט ר"ה

לאילנות בכלל הפירות שיברכו עליו מאנשי הבית איש או אשה, ומה גם אם היא הרה ללדת וגם ליתן ממנו למקשה לילד שאומרים שהיא סגולה שתלד בריח ואל בצער ויצא הולד בר קיימא לחיים טובים ולשלום, כשאוכלת ממנו באותה שעה.

(יפה ללב אור"ח סימן תרסד אות טו, וע"ע

בכף החיים תרס"ד ס"ק ס')

שריפת הלולב תחת התבשיל בשנה הבאה

כתב החיד"א ז"ל בשם מוהר"ם דילזאנו ז"ל דמירושלמי שבת גבי קיטור לולב משמע שם שהי' נוהגים להצניע לולבם אחר החג בביתם, ונ"ל דטוב ונכון להצניע אותם עד סוכות משנה אחרת ובערב סוכות ישרוף אותם באש תחת התבשיל שמבשל לכבוד יו"ט ויש ששורפין אותו בער"פ אבל בכל ימי הקיץ אין להם הסגולה יקרה, ולכן נ"ל לנהוג כמו שכתבתי.

(אלף המגן סימן תרס ק"א אות ו)

שמיני עצרת

כמדומה שבשם ר' ש"י זצ"ל בשמ"ע יתיב ברנש עם מלכא בלחודדיה וכל מה דשאל יתיב ליה שהיא עת רצון גדול רק אם יתיב עם מלכא שאינו מחשב בהבלים ושטותים רק בהש"ת לבדו. (כת"י):

(ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים)

המשך מעמוד 3

אכילת אטריות כסימן לגשמים

ובלי ספק דברים אלו הנאכלים המה לעשות פועל דמיון שמחזק הענין לטובה וכמו שנכ' הרמב"ן פ' לך לך ע"פ ה"י ברכה, ח"ל, דע כי כל גזירת עירין כאשר תצא מכא גזירה אל פועל דמיון תהי' הגזירה מתקיימת על כל פנים ולכן יעשו הנביאים מעשה בנבואות כמאמר ירמ' שצוה לברוך וגו' עכ"ל עיי"ש בארוכה ותמצא נחת ולכן עושים גם אנחנו דברים שמרמזים על ענינים לטובתינו ואולי זה טעם גם למנהג אחר אחב"י האשכנזים שבשמיני עצרת אוכלין ברוטב מיני קמחין ארוכות ודקות מאד עגולים שדומין לתולעת היוצא אחר הגשם, כי ביום זה מתפללין על הגשמים ובריבי גשם רוחשין אלו התולעים מתחת הארץ כידוע, ויען כי בשמיני עצרת נגזר למעלה גשמי כל השנה אנו עושין פועל דמיון ואוכלין אותן ברוטב לסימן על הגשמים שיתברכו

(תורת משה מהדורא רביעאי לראש השנה, מנכדו רבי

שמעון סופר אב"ד ערלי בחיבורו שיר מעון)

שמחת תורה

הקפות

אדמו"ר זצוק"ל אמר באמצע השנה להרבה אנ"ש שהיו נצרכים לישועות גדולות. וכאשר קרא הפתקאות שלהם אמר להם שיבואו אליו על ימים האחרונים של חג הסוכות ויהיו אצלו בעת ההקפות. ואני יודע ברור משמנה חשוכי בנים

שנושעו בעת ההקפות שצוה אדמו"ר זצוק"ל לכבדם עם הקפה ששית.

(ספר אמרי פנחס - שער ד - שבת ומועדים)

זריקת התפוחים

יש מקומות נהגו שני חתנים [חתן תורה וחתן בראשית] לפזר פירות בבית הכנסת כגון אגוזים ותפוחים, והעם שטו ולקטו לשמחת תורה, וביש מקומות עושין כן לאחר שאכלו כשנאספים העם לחצר בית הכנסת.

(מנהגים דבי מהר"ם מרוטנבורג, תרצ"ח, עמ' 96)

מקור מנהג זה מתרגום שני אסתר (ג, ח), בנוגע לחג השבועות: בירח סיון תרי יומין טבין עבדין ביה ועלין לבי כנשתהון קרין שמע ומצלין וקרין באוריתהון ומתרגמין בבניאיהון וקרין יתיה יומא דעצרת וסלקין לאגר בית אלהון ושדיין חזורי תפוחים ומלקטין יתהון ואמחרין היך מה דמלקטין חזורי היכדין יתלקטו בניהון מן ביננא.

מנהג זה הוזכר גם בהלכות ומנהגי מהר"ש מנוישטאט, רבו המובהק של אבי המנהגים באשכנז המהרי"ל (אות תע"י): הרבנית אשת מהר"ר שלום אמרה לו על הנשים שקיבלו פירות מן גויה חנונית שהביא להם תוך זריקת הפירות בשמחת תורה כו'.

מנהג זה נשתמר עד ימינו בקרב מקצת קהילות החסידים, המייחסים מופתים וישועות גדולות בתפוחים אלו.

בחג הסוכות שייך קיום מצוות 'שיויתי' אפילו להמוני העם

ועקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת (בראשית ל"ז י"ז) הנה המון העם אינם יכולים לקיים בדרך כלל את ה"שיויתי ד' לנגדי תמיד" כי אם בחג הסוכות שאז אוכל ושותה וישן בסוכה ומטייל בסוכה, נמצא שמקיים בכל עת שויתי ד' לנגדי תמיד, אבל הצדיק מקיים בכל עת ורגע אפילו באמצע השנה את ה"שיויתי" חוהו ויבן לו בית' לעצמו בנה בית, כי הוא היה יכול לקיים 'שיויתי ה' אפי' בבית, אבל 'ולמקנהו עשה סכת' לשאר המון העם היה להם התיקון ע"י סוכות שאז הם יכולים לקיים שיויתי ה' לנגדי תמיד' בכל עת ובכל שעה.

(רבינו אדמו"ר מסאדיגורה זי"ע)

ויוהכ"פ הוא בבחי' 'יראה' מאימת יום הדין, אבל כשמגיע סוכות זמן שמחתנו, עבודתנו הוא בבחי' 'אהבה', ומהו עבודת האדם בימי הדין, הוא משליך את הפסולת, הנמצא ברשותו היינו המעשים הלא טובים ומתחרט עליהם וחרח בתשובה, אבל מכיון שאין זה נעשה אלא מתוך יראה, בכוחו להפוך זדונות לשגונות (יומא פ"א) אבל לא לעשותן לזכיות, ולכן כשמגיע חג הסוכות שאז זוכין לעשות תשובה מאהבה שמהפך אותן לזכיות (יומא ש"ס) בא הציווי ברמז בדבריהם ז"ל שיקח מן 'הפסולת' שבידו שעדיין הם כשגונות, ויעלם לבחי' 'סוכה' והיינו לעשות תשובה מאהבה ויהפך לזכיות.

(רבינו אדמו"ר מסאדיגורה זי"ע)

לאחר הימים הנוראים שבהם שבים בתשובה מיראה הרי שבסוכות חלה תשובה מאהבה

חג הסכת תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומקבך (דברים ט"ז י"ג) חכמינו ז"ל למדו מהא דכתיב אצל חג הסוכות 'חג הסוכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומקבך' שהכתוב מדבר בפסולת גורן - קשין, ויקב - זמורות ואשכולות ויקנים - היינו שהסכך יהיה מאלו הדברים. ויש לדעת מפני מה נשתנה מצוות סוכה מכל המצוות שחז"ל חייבו אותנו שיהיה דוקא מן המוכשר וההדור שבהם, כגון: טלית נאה, ואתרוג הדר וכיו"ב, ואילו כאן יהיה דוקא מן הפסולת? ונראה שהרמז בזה הוא, כי ידוע שעבודתנו בראש השנה, עשרת ימי תשובה,

שמיני עצרת ושמחת תורה

יומא במשנה זהירות שלא יכשל בה ואף רק בנדנדו של חטא כדי שלא יפגום בקדושת היום, ולא יגרום לעצמו להיות נמנע מקבלת השפע הנשפעת בה, [וכעין זה מובא נמי בספר 'דעת משה' מ"כ מ"ר אדמו"ר רבי משה'ניו מבאיאן זי"ע ה"ה, באמ"ק של שמחת תורה שנת תרפ"ה, בשם זקינו רבינו מרדכי זי"ע שאמר כמו שמתנהגין בשמיני עצרת ככה נשאר הרושם על כל השנה] אך דא עקא כיון שהבעל-דבר יודע שקדושת היום רם ונישא למאד הרי הוא פועל 'זה לעומת זה' והוא עושה את שלו כשהוא מנסה בכל מיני נסיונות לאבד מהם את כל היקר והקדוש להם, חוהו שאנו רואים שבעוה"ר נתרבה המחלוקת ושנאת חינם בישראל ביום הזה יותר מכל השנה [וען דבהרבה מקומות נהגו למנות גבאים חודשים ביום הזה דייקא, ודבר זה גרם כמובן לפילוגים ומריבות וקטטות בין הצדדים] וזה מעשה בעל-דבר שיועד היטב שע"י אהבה ואחווה וריעות שהיה שורה ביניהם היו משיגים את המטרה הנעלה שאפשר להשיג, לכן הוא מטיל את כל כובד משקלו הרע כדי להכשילם ולקלקל את הכל.

(רבינו אדמו"ר מסאדיגורה זי"ע)

כ"ק מרן כמה רגעים ואח"כ אמר: חושב אני שהוא מפני שאם יכנס אדם מיישראל לבית הכנסת בשעה שכולם רוקדים ושמחים לכבוד התורה ובידעו שהוא לא פתח ספר במשך כל השנה יפול רוחו בקרבן, כי הרי מה לו ולשמחה זו? לכן מתחילים לקרוא ביום זה מ'בראשית' לומר לו: שמח גם אתה בשמחתה של התורה ואם לא למדת עד כה בכל זאת אל תתייאש, כי יש לך הזדמנות להתחיל עתה מחדש.

(הרה"ק מרן רבי נחום בער"ניו זי"ע)

לשמור ולנצל את כל רגע ביום הנשגב 'שמיני עצרת'

יום שמיני עצרת משפיע לכל השנה, וכן איתא בזוה"ק 'יומא אחרא' [שמיני עצרת] נוטלין מיניה ברכאן לכל שתא (זוה"ק ח"ג דף לב.) ואמר רבינו אדמו"ר מסאדיגורה זי"ע דכדי שנוכל לקבל השפעת היום הזה לכל השנה כדברי זוה"ק, בודאי מובן מאליו דבר פשוט הוא שהאדם צריך להיות נזהר בהאי

עצירת הגאולה באה מאיתכם

רבינו הסב"ק מרדכי זי"ע פנה לאחד מחסידיו בשמיני עצרת ושאל אותו מה היום והלה ענה 'שמיני עצרת', שוב שאלו מהו לשון עצרת? הנשאל הבין שאין כוונת השאלה לפירוש המלה לכן נשאר עומד מבלי להגיב כלום, אמר לו רבינו פירוש הדבר כך הוא: הש"ת אומר לישראל דעו בְּנֵי, מצדי יכולה להיות הגאולה, וכל המניעה הוא רק מכס חוהו כוונת הפסוק 'עצרת תהיה לכם' (במדבר כ"ט. לה) המעצור של הגאולה, שייך לכם, כלומר זה תלוי בכם ולא בי.

(רבינו הסב"ק מרדכי זי"ע)

מתחילים מ'בראשית'

סיפר הרה"ח המפורסם רבי הירש'לי מליעווא ע"ה שכאשר נכנס פעם ביום שמחת תורה אל כ"ק מרן רבי נחום בערניו זי"ע שאל אותו: הירשל, למה מוסיפין היום לקרות גם פרשת בראשית? ושתק

הנהגות ישרות

'כשם שחל שם שמים על החגיגה כך חל
 שמים על הסוכה, שנאמר (ויקרא כג לד) "חג
 הסוכות שבעת ימים לה'" מה חג לה' אף
 סוכה לה' (סוכה ט.).
 ופירש רש"י (ד"ה על החגיגה) דשלמי חגיגה
 שם שמים חל עליהם לאוסרן עד לאחר הקטרת
 אימורין, דזכו בהו בתר הכי משלחן גבוה כעבד הנוטל
 פרס.

יותר גדולה מסיום התורה, שבאים למדריגה יותר גדולה כמה שיכולים להגיע על ידי סיום התורה, אבל מלאכי השרת שעומדים לפני השי"ת בלא גשמייות, חבט סוכות ושמת תורה שהוא גם התחלת התורה מתחילים להביא את התורה בכל מקום הגשמיית בחצר ובשדה, באספן מגרנן ומיקבן. וזה "סוכות תשב" כעין תדורו (סוכה כח): "התשב צריך לירד לכל המקומות מ'תדורו' ולהביא לשם התורה הקדושה, כי אין גשמייות בלא עבודה בשביל אלוהים" ולחשי"ת.

וסיפר **כ"ק אדמו"ר מנאלי שליט"א** (אוצר אברהם, פר' אמור עמ' א'שפ) שאחר שרבינו ז' **שלום מפראברסטין ז"ל** נתלך בערב על הסוכות, בהשאינו רבו הדול **רבי אברהם'ני ז"ל**, שהיה כבן ט"ב שנה ואחיו הצעיר והרך רבינו מרז"ץ שהיה כבר ביש שנין. בליל הקדש על הנכס ר' אברהם'ני לטוכותו לקבץ מצות סוכה ולקדש על היין, ואתו עמו אחיו הרך רבינו מרז"ץ. בסוכה כבן עמדו כמה וכמה חסידים שבאו לשמוע בפעם הראשונה את רבינו ר' אברהם'ני ז"ל מקדש על הכוס בליקוח את כס המלוכה בידו, ובחזין רבינו מרז"ץ על פני האנשים שהם וועדים מקור (ששרו בחיוך קרן דול), רבנו שנכנס להסוכה מלוכב בס"ח עם חאלעטיג דק עמד כממלא והרזין בלשון קדש "ידוען פאר וואס צ'טערט איהר, זי ווענט פון די סוכה ווארעמען דאך..." [יהודים למה את רועדים, הלא נפתת הסוכה ממעממן].

ראה בס' **אביר יעקב** (שמחת תורה תש"ך) בזה הלשון: איתא בספרים הענין מיום כפור וסוכות אחד הוא, אלא שזה בעליה וזה בירידה, ושניהם מופיעים על כל השנה, על בעליה וזה בירידה, הדינו בני הכיפורים מתורמם האדם למעלה ממחיים וגשמיים לבחינת מלאך, בלא אכילה ושתייה, ומתייחד עם קונו, כמו ידאיתא בענין ערוך (א"ח"ס ט' תרי"ד ע"ד) דגומת מלאכי השרת, כי יוצא מביתו לבית הכנסת ושופך נפשו לפני הבורא ברוך הוא, ובזה הסוכות בחינת ירידה, שעובד את ביתו יוצא חצרו, ולא לבית הכנסת, ולא אכילה ושתייה אלא שמחה בבשר ובין. וזה מאמר הכתוב (דברים טו יג) לא הסוכות תעשה לך שבעת ימי באספך מגרגן ומקבד"ך כי מוריד עם ישראל את כל קדושת התורה לתוך חמוריותה של הארץ. וזה אנתנו ואיום הקדושה מיום כיפור את הסוכות תכלית עבור כל השנה. **הבעל שם טוב הקדוש** ז"ע ועי', שאמר בשאדם מיישראל טרוד כל היום בשוק וקודם הלילה הוא נזכר שלא התפלל מנחה, ורץ לבית הכנסת ותתפלל בחפזון המנחה לפי שכלו, ובפרט שהוא קובע עתים לתורה ורץ מביתו לבית המדרש בית הכנסת, ועומדים מלאכים ושרפים מזה. ולמה זאת, כי זה ניצוץ וענינו הקדוש המהדרה העליונה שהיה, או כשואמר רץ לבית המדרש להתפלל ולקבוע עתים לתורה, הוא אז בחינת יום כיפור... והיום הוא סיום התורה והתכלית התורה, וכן כיפור הוא מדרגה

הרה"ג מוה"ר ראובן מאדסא היה פעם אצל הרה"ק מרוזין, ואמר לפניו חידוש עמוק, והרה"ק בתיבה אחת סתר את כל החידוש. ונתפלע מאד ועמד על רגליו והתחיל לבכות, ואמר הנה אמרו חז"ל (ברכות) ה' לעולם ירגיז יום יצר טוב על יצר הרע, נצחו ושמעו וכו', ואם לאו יעסוק בתורה וכו', לאו יעסוק קריאת שמע וכו', ואם לאו יסור ליום המיתה. ואני עוסק בתורה וקורא קריאת שמע ואף עלל כ"י אני ניצול מיד הרע. והשיב הרה"ק: תעצה על יעסוק בתורה אינו מומיל אלא למי שעוסק בתורה כבן עזאי' שהשליך כל עניני העולם הזה ואמר 'מה אעשה ונפשי חשקה בתורה' וכו' ('יבמות סג). וקריאת שמע הוא ענין של מסירות נפש ואמונה חזקה, און אר כקען דאס ניט האבין, ער לערינט תוספות און קלערט טאמער איז דאס ניט ריכטיג וכו'. (ורב ולמדן אינו יכול להגיע למדרגה זו, כי בעת שהוא לומד תוספות און מתפלל ומתעמר בבירור בדרבתי...)

"בית צדיקים יעמוד" (משלי יב ז) פירש הרלב"ג:
 'כי ביתם יעמוד ויתקיים, והוא זרעם, ואין צריך
 לומר שהם בעצמם יעמדו ויתקיימו, כי גם זרעם
 יעמוד ויתקיים, כאמרו ולא יראתי צדק נעזב
 וזרעו מבקש לחם'. דומה כי הדברים נאמרו אודות
 רבינו הגדול הרה"ק רבי שלום שכנא מפראדאביטש
 זיע"א אשר כמה פעמים התבטא בימי חייו אודות
 זרעו אחריו כי לא יכלו מהם צדיקים עד ביאת
 המשיח וכמו שקרא על עצמו "שלום אין קץ".
 מאתים עשרים ואחד שנה חלפו מאז שבעה
 רבינו בסערה השמימה, ודברי הבטחתו של רבינו
 נראו בבירור, כאשר שלשלאות זהב נמשכו ממנו,
 זרע צדיקים זרע קודש אשר האירו את עיני כל
 ישראל, ושמן היה נישא בפי כל ביראה וחרדת
 קודש כמו שפירש הרלב"ג כי בית צדיקים יעמוד
 הוא זרעם.

בענים האחרונות זכינו והיה חלקינו בקיום המשך דברי ה'הלל"ג ש'אין צריך לומר שהם בעצמם יעמדו ויתקיימו' כאשר רבבות בני ישראל עוסקים מדי שבוע בתורות של האי צדיק וקדוש, ומבקשים לקיים את הסגולה הנפלאה אותה השאיר לשארית ישראל כדי שיזכו ליכות שבתות מתוך רוב שמחה, והתגובות הרבות המגיעות אל שלחן המערכת יעידון יגידון את גודל הצמאון של אחינו בני ישראל להתדתב באותו צדיק בדרכיו ובהליכותיו במושך.

שיר ושבח נישא לבורא עולם, ובסוד ישרים
יעדה נהללו אשר חסדיו הגדולים מלווים אותנו
מעת התחלנו את מלאכת הקודש לבקץ נפזרים,
דברי תורתא של רבינו אשר היא זיער שם וזיער
שם, ובסיעתא דשמיא נפלאה בכל עת מתגלים,
לעינינו דברים חדשים מדברי תורתא של רבינו
מפראהיבשט ושל בנו הרח"ק רבי אברהם
מפראהיבשט זיע"א, אותם זוכים אנו להנחיל את
הרבים.

ויהי רצון כי זכותו של אותו צדיק תגן בעדנו ובעד כל העוסקים בדברי תורתו ובעד כל אחינו בני ישראל, וכמאמר הכתוב "ה' עז לעמו יתן ה' ברכך את עמו בשלום".

עכ"ד העוסקים במלאכת הקודש

יומא דהילולא דרבינו הרה"ק רבי שלום שכנא מפראהבישט' זיע"א

ערב חג הסוכות שנת ד'תרט"ו

פ'ראהבישט' ע"ר לפ"ק

קומזיץ חסידי לקראת הימים נוראים תשפ"ו

וגילו ברעדה-שירי ראש השנה וסליחות

חידור שטפנשט אלעד

יום בריאת העולם כ"ה אלול תשפ"ה

מהגנעשה ונשמע בהיכלי שטפנשט

הושע נא שלש שעות הושע נא

קומזיץ חסידי מלא רגש ושמחה נערך לאחר חודש של השקעה והכנה עם שירה בתלמוד תורה שטפנשט אלעד

מרגשת בכח ההודאה להשם יתברך
וברכם לשנה טובה ומתוקה.

נשיא הת"ת ורב קהילת שטפנשט
שליט"א

שיתף את התלמידים
בניגוני ונוסח התפילה הנהוג
בחדר הקודש שטפנשט
שעברו במסורת מדור לדור.

מנהל הת"ת הרב מנחם
ויס שליט"א ציטט את
הווארט החסידי "עלה
אלוקים בתרועה" אלוקים
מידת הדין עולה ומתבטל
ומתמתק לרחמים ע"י
הללוהו בצלצלי תרועה...

שלש שעות של שירים
ונגינה פיוטי התפילות
לראש השנה הותירו רושם
עז.

ההורים ציינו לשבח את
הפרוייקט היחודי שגרם
השנה להשתתפות בניהם
החניכים היקרים ביתר
שאת ועניין בתפילות ימים
הנוראים, והודו להנהלת
הת"ת על היחזמה המקורית
והחינוכית שהכניסה
התלהבות דקדושה בכל
ילדי הת"ת.

בשיחות מפי הרבנים והמחנכים
שליט"א.

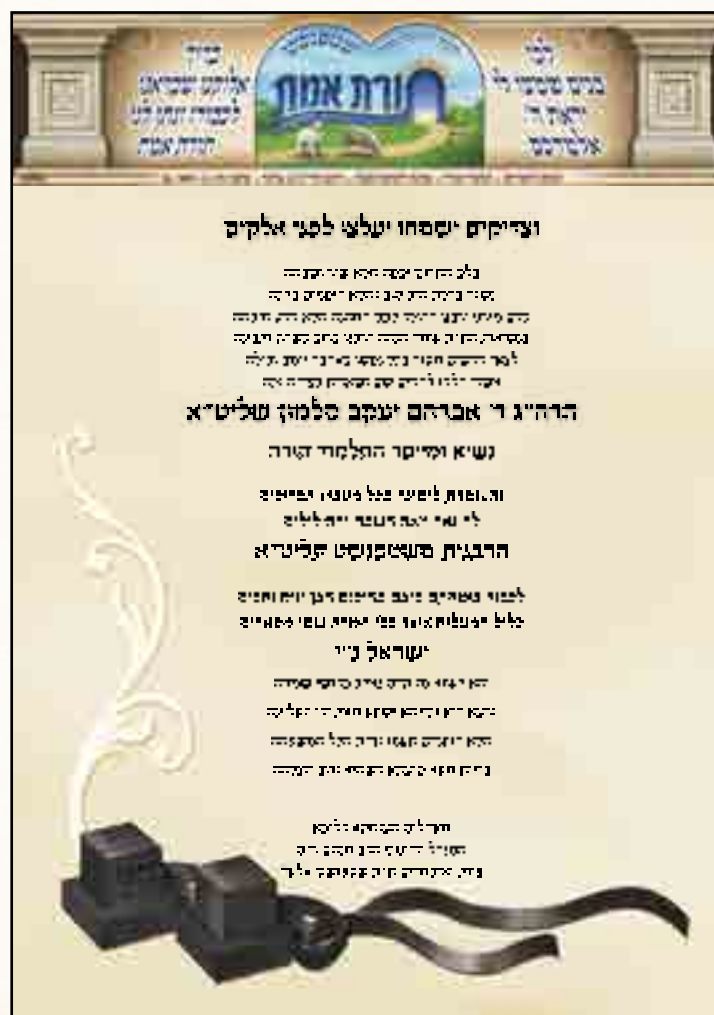
הגה"צ הגר"ז הורוביץ אב"ד קהילות
החסידים באלעד שליט"א הצטרף
בשירה וחיזוק התלמידים בשיחה

לקראת ערב ראש השנה התכנסו
התלמידים עם המלמדים לקומזיץ חסידי
מלא רגש ושמחה שנערך לאחר חודש
של השקעה והכנה עם שירה בתלמוד
תורה שטפנשט אלעד

סביכל הכינוסים של
הת"ת התאספו כל
התלמידים בראשות מרן
גאב"ד אלעד הגה"צ רבי
זושא הורוביץ שליט"א
רב קהילות החסידים
יחד נשיא הת"ת רב
קהילת שטפנשט הרה"ג
רבי אברהם יעקב סלמון
שליט"א. מנהל הת"ת
הרה"ח רבי מנחם וייס
שליט"א וצוות המלמדים
במסור.

בהכוונת המחנך בעל
המנגן רבי אהרל'ה
וינטרוב שליט"א ותלמיד
החידור יניק וחכים
המצוין בתורה ונגינה
כמר ארי קראוס נ"י

הקומזיץ החסידי
המרגש נערך במשך
שלש שעות שנדמו כנצח
רוחני, במהלכם נערכה
הכנה לימים הנוראים
ושירי דביקות מתובלים

לכל ידידינו
ומכרינו
נא ראו הזמנה
זו כאישית

שטפנשט

הזמנה של מצוה

בשבת והודיה להשם יתברך
על כל הטוב אשר גמלנו
שהחיינו וקיימנו והגיינו
ליום הכנס בנו היקר

כבוד **ישראל** נ"י

לנעים עול תורה ומצוות

הננו מתכבדים להזמיןכם להשתתף

בשמחת הבר מצווה

שתהא ביום רביעי אסרו חג הסוכות

כ"ג תשרי תשס"ו (15 אוקטובר - למחרת)

לסדר "בראשית"

שהוא ר"ת: ת'פ"לן ש"ל ראש יסילו א'מה ב'אומות
וספרים י'אשרת ד'מבר' ח'ושי כ'הלכות לוח מ'לוח

שתתקיים באולמי "גני הדקל"

רחוב עזרא 22 בני ברק

סעודת המצוה וקבלת אורחים

בשעה 20:00

נשמח לראותכם משתתפים בשמחתנו

אברהם יעקב סלמון וב"ב

רב קהל שטפנשט

ט"ו

העליה לטוהר התקיים בשבת בראשית
בכית המדרש שטפנשט רח' מוהרש"ל 13 בני ברק
תחילת החליף בשעה 18 בספר

להיות
לי חיים
ארוכים
ושפע
קודש

ומשפט
מצות
תפילין
תמשך
עלי